

РЕШЕНИЕ

№ 6083

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11088** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Фондация “Образователно сътрудничество“, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ап.1, чрез пълномощник, срещу Решение № 1105-41/14.10.2021г. на Ръководителя на УО на ОПНОИР, в частта по т.2, с която УО е отказал верификация на разходи в размер на 7788.53 лв., по искане за междинно плащане № 2 от 04.07.2021 г. по проект № BG05M2OP001-3.017-0006-C01“Учители в действие“.

В жалбата е посочено, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно. Според жалбоподателя неправилно в решението е прието, че по дейност № 3 „Краткосрочни обучения за работа в мултикултурна образователна среда, които не завършват с присъждане на квалификационни кредити“ е проведено двудневно обучение, като не са изложени конкретни мотиви защо не са признати за допустими разходите за третия ден от проведените обучения, след като не се оспорва тяхното провеждане. Твърди се, че неправилно са определени преките допустими разходи, поради което не са признати за допустими част от заявените непреки разходи. Моли се решението да бъде отменено в оспорените части, като преписката бъде върната на Р. на ОПНОИР за ново произнасяне. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Ръководителя на УО на ОПНОИР – в съдебно заседание се представлява от служител с юридическо образование Г., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Фондация “Образователно сътрудничество“ е бенефициент по АДФП № BG05M2OP001-3.017-0006C01 по ОПНОИР 2014-2020 по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-3.017 „Повишаване на капацитета на педагогическите специалисти за работа в мултикултурна среда“ по проект „Учители в действие“ № BG05M2OP001-3.017-006.

От жалбоподателя е подаден Пакет отчетни документи № 2 от 04.07.2021 г., с включено искане за междинно плащане, на стойност 72 577,93 лв. /седемдесет и две хиляди петстотин седемдесет и седем лева и деветдесет и три стотинки/ и отчетени разходи в размер на 72 577,93 лв. /седемдесет и две хиляди петстотин седемдесет и седем лева и деветдесет и три стотинки/.

След извършена проверка на всички приложени документи към постъпилото в системата на ИСУН 2020 искане за плащане № 2/04.07.2021 г., връщано за допълнителни и пояснителни документи, с писмо рег. № BG05M2OP001-3.017-0006-C01- M021/29.07.2021 г. и получен отговор с писмо рег. № BG05M2OP001-3.017-0006-C01- M022/16.08.2021 г., от Р. е установено следното:

По Дейност № 3 „Краткосрочни обучения за работа в мултикултурна образователна среда, които не завършват с присъждане на квалификационни кредити“, бенефициентът е поискал за възстановяване разходи в размер на 18 069,00 лв., представляващи разходи за 57 на брой обучени лица при единичен разход за лице от 317,00 лв.

За изпълнението на посочената дейност са представени документи, удостоверяващи, че са били проведени обучения от 24 академични часа, от които 16 часа присъствени и 8 часа дистанционни.

Въз основа на установеното при извършените проверки е констатирано, че допустимите разходи следва да бъдат изплатени за проведено типично двудневно обучение, а не за тридневно обучение. Според Р. обученията са били проведени при присъствени 16 академични часа, а не 24 академични часа, като допустимите разходи са в размер на 11 115 лв. за 57 обучаеми при единичен разход за 1 обучаем на стойност 195 лв. Разлика в размер на 122,00 лв. за един обучаем и обща стойност от 6 954,00 лв. за 57 на брой обучаеми, е приета за недопустим разход.

В раздел II. „Единна ставка“ са заявени за възстановяване разходи в размер на 7 776,21 лв. разпределени както следва: 4 686,74 лв. по бюджетен ред 8.1 „Непреки разходи за проекти до 400 000 лв. - 12% от преките допустими разходи на проекта (фонд: ЕСФ, режим на финансиране: Неприложимо, допустим)“ и 3 089,47 лв. по бюджетен ред 10.1 „Непреки разходи за проекти до 400 000 лв. - 12% от преките допустими разходи на проекта (фонд: ЕСФ, режим на финансиране: de minimis, допустим)“.

Предвид определения общ размер на допустимите преки разходи - 57 847,38 лв., е прието, че допустимият за верифициране размер на непреките разходи финансирани чрез единна ставка следва да бъде не повече от 6 941,68 лв., представляващи 12 % от общите допустими преки разходи, към текущият пакет отчетни документи. Сумата от

834,53 лв., представляваща надвишаване на допустимия размер на разходите финансирани чрез единна ставка от 12 % върху допустимите преки разходи, е приета за недопустим разход.

Издадено е Решение № 1105-41/14.10.2021г. на Ръководителя на УО на ОПНОИР, което по т.2 УО е отказал верификация на разходи в размер на 7788.53 лв., по искане за междинно плащане № 2 от 04.07.2021 г. по проект № BG05M2OP001-3.017-0006-C01 "Учители в действие".

В хода на съдебното производство не са представени допълнително доказателства от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл. 27 ал. 1, че подлежи на обжалване пред съд, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ обнародван като приложение към ПМС № 237/23.10.2017г., Агенцията изпълнява функциите на управляващ орган на ОПНОИР и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно националното законодателство и правото на ЕС, а съгласно чл. 6, т. 1 от Устройствения правилник, Изпълнителният директор на агенцията е ръководител на управляващия орган на ОПНОИР. Оспореното Решение е издадено от ръководителя на УО на ОПНОИР, поради което съдът приема, че същото е издадено от компетентен орган, в законоустановената писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, поради което не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и на материалния закон.

Така оспореният индивидуален административен акт е издаден в производство по верифициране на разходи, регламентирано в Глава Пета, Раздел II „Плащания, верифициране и сертифициране на разходи“ от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/. Производството е административно по своя характер и завършва с издаването на индивидуален административен акт.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни

и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

В рамките на развилото се производство по верификация на разходите, УО е анализирал и преценил всички доказателства в тяхната съвкупност и се е произнесъл въз основа на представената от жалбоподателя документация. Управляващият орган е изискал допълнителни документи, доказващи точния размер на заявените за верифициране разходи, както и тяхната допустимост.

Националните правила за допустимост на разходите са заложили в чл. 57 от ЗУСЕСИФ общо за всички програми; ПМС № 189 от 28.04.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от ЕСИФ за програмен период 2014 – 2020. С постановлението се определят общите национални правила за допустимост на разходите по програмите чрез конкретизиране на условията за допустимост и/или недопустимост на определена категория разходи. Постановлението се приема на основание чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и отменя ПМС № 119/2014 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по ОП, съфинансирани от ЕФРР, ЕСФ, КФ на ЕС и от ЕФМДР за финансовата рамка 2014 – 2020 г. Съгласно чл. 59 от ЗУСЕСИФ, доколкото със закон не е предвидено друго за програма по чл. 3, ал. 2, конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4; 3. при проекти, които генерират приходи – методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район.

Чл. 57. ал. 1 от ЗУСЕСИФ урежда седем кумулативни изисквания, за да бъдат определен дадени разходи за допустими, а именно:

- 1./ разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;
- 2./ разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;
- 3./ разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности;
- 4./ разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;
- 5./ разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;
- 6./ за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за

определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;7./ разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Неизпълнение на което и да е от тези изисквания е самостоятелно основание за отказ за верификация и плащане.

Обжалваният административен акт, в оспорената част, представлява отказ за верификация на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. За да е допустим разходът на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, същият следва да попада във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно документите по чл. 26, ал. 1, а именно Условието за кандидатстване – т. 2.3.3 „Определяне на единичен разход за 1 обучаем в тридневно обучение, за което не се присъждат квалификационни кредити“ от Стандартна таблица за разходите за единица продукт по процедура № BG05M2OP001-3.017 „Повишаване на капацитета на педагогическите специалисти за работа в мултикултурна среда“ и методология, обосноваваща определените размери на разходите, единичният разход за 1 обучаем в типично тридневно обучение, за което не се присъждат квалификационни кредити, е 317 лв.

В решението на Р. е посочено, че типичното тридневно обучение се провежда в населени места по местоположение на образователните институции, общинските центрове или областните центрове и е с продължителност на присъствените занимания 3 пълни дни /24 академични часа/ или 2 полудни /по 4 академични часа/ и 2 пълни дни /по 8 академични часа/. Прието е, че видно от представените от бенефициента документи по Дейност 3 „Краткосрочни обучения за работа в мултикултурна образователна среда, които не завършват с присъждане на квалификационни кредити“, в конкретният случай е проведено обучение с присъствени занимания от 16 академични часа, а не от 24 академични часа. В същата точка от Стандартната таблица е посочено, че при изнесено обучение с нощувки, обучаемите следва да имат по 3 нощувки.

Въз основа на представените от жалбоподателя доказателства е направен извод за проведено типично двудневно обучение. Посочено е, че типичното двудневно обучение се провежда в населени места по местоположение на образователните институции, общински центрове или областни центрове с продължителност на присъствените занимания 2 пълни дни /16 академични часа/ или 2 полудни /по 4 академични часа/ и 1 пълен ден /8 академични часа/. За обучение, което е в рамките на 16 присъствени академични часа се предвижда финансиране в размер на 195,00 лв. за единичен разход на 1 обучаем. При изнесено обучение обучаемите имат по две нощувки.

Между страните не е спорно, че са проведени обучения с нощувка, съответно на 4,5 и 21.06.2021 г., 4, 5 и 22.06.2021 г., 4,5 и 23.06.2021 г., 5,6 и 23.06.2021 г., 11,12 и 25.06.2021 г., 12,13 и 28.06.2021 г.

Проведените на посочените дати обучения обаче не съответстват на установените с Условието за кандидатстване изисквания, а именно да са проведени присъствени занимания, както и обучаемите да имат по три нощувки.

Във формуляра за кандидатстване е посочен начинът на изпълнение на дейност „Краткосрочни обучения за работа в мултикултурна образователна среда, които не

завършват с присъждане на квалификационни кредити“. Предвидено е обучението да бъдат организирани със 75 % присъствено и 25 % неприсъствено обучение, общо 24 академични часа, от които 16 часа присъствено изнесено обучение и 8 часа практическа работа по решаване на казуси, онлайн консултации и дискусии с участниците чрез виртуална класна стая.

Действително жалбоподателят е изпълнил дейността, съгласно посоченото във формуляра за кандидатстване, но проведените обучения не покриват изискванията за типично тридневно обучение. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че след като в Условието за кандидатстване не е налице забрана за провеждане на дистанционни обучения чрез виртуална класна стая, то не може да се направи извод, че за присъствени следва да бъдат смятани единствено присъствени обучения, проведени във физическа среда. Присъствена форма на обучение е налице, когато обучаващите се и преподавателите се намират физически на едно място. Когато е проведено онлайн обучение, както е в настоящия случай чрез виртуална класна стая, обучаващите се са физически отделени и се намират на различно място от това на учителите и осъществяват връзка помежду си чрез компютър, поради което този тип обучения са дистанционни, а не присъствени.

Съдът приема за правилен изводът на Р., че от жалбоподателя не е проведено типично тридневно обучение. Обученията чрез виртуална класна представляват дистанционни обучения, поради което разходите за тяхното провеждане са недопустими.

Съгласно т. 5 „Непреки разходи за проекти до 400 000 лв.“ от раздел II. Единна ставка - непреки разходи от Условието за кандидатстване по процедура на подбор на проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05M20P001- 3.017 „Повишаване на капацитета на педагогическите специалисти за работа в мултикултурна среда“ - непреките разходи се предоставят под формата на финансиране с единна ставка, определена чрез прилагане на процент към преките допустими разходи по проекта, съгласно определения процент на размера на единната ставка за разходите за организация и управление в съответствие с утвърдената от Ръководителя на УО на ОПНОИР Методология за определяне на единна ставка за финансиране на дейностите за организация и управление при процедури за конкурентен подбор по приоритетни оси 2 и 3 на ОПНОИР/Приложение X. към условията за кандидатстване/. Съгласно утвърдената Методология е предвидено за проекти с допустим размер на безвъзмездната финансова помощ от 100 001 лв. до 400 000 лв. разходите за организация и управление да са допустими в размер на 12 % от преките допустими разходи по проекта.

Правилно с оспореното решение е определен общ размер на допустимите преки разходи - 57 847,38 лв. Правилно е определен и допустимият за верифициране размер на непреките разходи, финансирани чрез единна ставка в размер на 6 941,68 лв., представляващи 12 % от общите допустими преки разходи, към текущият пакет отчетни документи. В раздел II. „Единна ставка“ от жалбоподателя са заявени за възстановяване непреки разходи в размер на 7 776,21 лв. Сумата от 834,53 лв. правилно е приета за недопустим разход, тъй като надвишава допустимия размер на разходите, финансирани чрез единна ставка от 12 % върху допустимите преки разходи.

С оглед изложеното решението в оспорената му част е правилно и

законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Фондация “Образователно сътрудничество“, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ап.1, срещу Решение № 1105-41/14.10.2021г. на Ръководителя на УО на ОПНОИР, в частта по т.2, с която УО е отказал верификация на разходи в размер на 7788.53 лв., по искане за междинно плащане № 2 от 04.07.2021 г. по проект № BG05M2OP001-3.017-0006-C01“Учители в действие“.

ОСЪЖДА Фондация “Образователно сътрудничество“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от А. К. П. – председател на Управителния съвет, да заплати на Изпълнителна агенция „Наука и образование за интелигентен растеж“ сумата от 100 /сто/, лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: